

som der før er foreslået, paa eengang at komme ind paa den Vej at nedlægge Statsseminarierne.

**Frolund:** Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

**Formanden:** Den ærede Forslagsstiller har Ordet.

**Frolund:** Hvad Sanguinspecteuren og Gymnastikinspecteuren angaaer, da forekom det mig, at den ærede sidste Taler udbredte sig temmelig vidtløftigt om deres Hensigtsmæssighed. Jeg har ikke villet indlade mig paa dette Spørgsmaal; men her have vi to Mænd, som det kan gøres til Pligt at deeltage i Examen uden særskilt Bederlag, og de maae antages for at være sagkyndige. Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger om Naturlære og Naturhistorie, kort sagt i det Hele taget Naturvidenskaberne, skal jeg udtale, at der jo vistnok kan være forskjellige Meninger om, hvilken Vægt man skal tillægge dem; jeg har nu den Mening, at man tager altfor lidt Hensyn til disse Fag i Skolerne, men den Anskuelse, at de blive dobbelte Fag, kan jeg rigtignok ikke gaae ind paa; de regnes enkeltvis, men naar man lægger to Fag sammen, saa bliver det dobbelt, og naar man lægger tre sammen, bliver det tredobbelt; men dette gaaer paa ingen Maade an, ethvert af dem maa regnes for sig, og saa bliver det enkelt.

**Casse:** Hovedpunktet i dette Lovforslag er naturligvis, som den ærede Forslagsstiller strax bemærkede, det, om der skal oprettes en almindelig Examenscommission, saaledes at Afgangsexamen ved de forskjellige Skolelærerseminarier ligesaavel falder bort, som det vil være Tilfældet med den Examenscommission, der blev indført ved Bestemmelsen i Loven af 15de Februar 1857, hvorved den nye Skolelærerexamen blev ordnet. Da dette for mig er Hovedpunktet, staae de mere detaillerede

Enkeltheder i Lovforslaget saaledes, at de indtage en meget underordnet Plads i Forhold til Hovedpunktet, og dette skal ogsaa blandt Andet være Grunden til, at jeg ikke skal trætte Thinget med at komme ind paa Enkelthederne i selve Lovforslaget. For mig er det aldeles klart, at det i sig selv er meget uheldigt og uhensigtsmæssigt, hvor der er Spørgsmaal om en Prøve, som gaaer ud paa at faae tilvejebragt et Bevis for, om en Mand er i Besiddelse af den Kundskab og af den Mødenhed, som er fornøden for at kunne indtræde i en vis offentlig Stilling, at denne Prøve da skal afholdes af dem, der have meddeelt ham Underviisningen. Dette gjælder ikke blot de lavere Lærestalter, men ogsaa de høiere og den høieste Lærestalt, nemlig Universitetet; men det er klart, at de Grunde, som i saa Henseende lade sig anføre, ere noget forskjellig med Hensyn til de høiere og de lavere Lærestalter, og det er en Selvfølge, at jeg her ikke skal indlade mig paa Andet, end hvad der staaer i Forbindelse med det Spørgsmaal, der foreligger: Skal man vedligeholde Afgangsexamen ved Skolelærerseminarierne, eller skal man staae dem alle sammen, saaledes at en almindelig Examenscommission kommer til at besørge det Hele? Det er som sagt for mig meget klart, at det Sidste bør stee. Forslagsstilleren, ligesom ogsaa den ærede Rigsdagsmand, der havde Ordet efter ham, have, som jeg troer, og navnlig den Sidste, meget træffende og rigtigt betegnet de Momenter, som gjøre, at der finder Forhold Sted, som det er ønskeligt at undgaae for Skolelærerseminariernes Vedkommende. Han har lagt Vægt paa, og jeg troer, han gjorde det med en saadan Hensynstagen til Forholdene, at der ikke lader sig Noget erindre derimod, at Lærerne ved Skolelærerseminarierne have en særegen Interesse i, at Eleverne komme til at svare godt ved Afgangsexamen. Dette er Noget, der ligger saa ganst i den menneskelige Natur ligeoverfor saadanne Forhold, og, idet jeg er vis paa, at Ingen kan misforstaae den Ytring, jeg nu